

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Την τελευταία 5ετία βιώνουμε ίσως την χειρότερη κρίση στην ιστορία του καπιταλισμού. Μια κρίση βαθειά συστηματική, όπου κράτος και κεφάλαιο βρίσκονται σε μια διαρκή διαδικασία αναδιάρθρωσης στην προσπάθεια να διαιωνίσουν την ύπαρξή τους, έχοντας εντείνει την επίθεση τους απέναντι στην κοινωνία με την επιβολή όλο και επαχθέστερων όρων εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Κύρια χαρακτηριστικά της επίθεσης της κυριαρχίας αποτελούν η φτωχοποίηση και εξαθλίωση όλο και μεγαλύτερων τμημάτων της κοινωνίας, με τον αποκλεισμό τους από στοιχειώδη κοινωνικά αγαθά όπως η στέγαση, η παιδεία και η υγεία, η καταστροφή και η λεπλασία του φυσικού κόσμου στο όνομα της ανάπτυξης και η φίμωση, η άγρια καταστολή και η τρομοκράτηση όσων σγωνίζονται και αντιστέκονται, με την οικοδόμηση και την παγίωση ενός διαρκούς καθεστώτος έκτακτης ανάγκης και την επιβολή μιας συνθήκης σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Την ίδια συγκίνηση, μέσα σε λιγότερο από ένα χρόνο, αποκαλύφθηκε το πραγματικό αντικοινωνικό πρόσωπο της σοσιαλδημοκρατίας και κατέρρευσε πλήρως η συνταπάτη και η ψευδαίσθηση περί μιας καλύτερης, δίκαιης και εναλλακτικής διαχείρισης του πολιτικού και οικονομικού συστήματος στο πλαίσιο του καπιταλισμού, αφού όχι μόνο υπήρξε η συνέχιση των προγραμμάτων λιτότητας και της επίθεσης στην ήδη πληπόμενη κοινωνική βάση, αλλά είναι πλέον γεγονός και η προώθηση νέων αντικοινωνικών μέτρων και μεταρρυθμίσεων με την μορφή του Ζου μνημονίου που υπέγραψε η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝ.ΕΛ. Μια συγκυβέρνηση πλήρως ευθυγραμμισμένη με τις πολιτικές επιπταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μιας υπερεθνικής αλυσίδας κρατών που στοχεύει αφενός στην αφαίμαση και την καθυπόταξη των κοινωνιών στο εσωτερικό της και αφετέρουν στην επιβολή της κυριαρχίας της παγκόσμια, με γνώμονο πάντα την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ισχυρών πολιτικών και οικονομικών ελίτ. Άλλωστε, ανεξάρτητα από την εκάστοτε νεοφιλελεύθερη ή σοσιαλδημοκρατική πολιτική διαχείριση της εξουσίας, είναι πλέον πιο σαφές από ποτέ ότι το κράτος, με κάθε μορφή και με οποιοδήποτε προσωπείο, και το κεφάλαιο θα γεννούν και θα διαιωνίζουν πάντα την βαρβαρότητα, την καταπίεση και την εκμετάλλευση.

Η ψήφιση του Ζου μνημονίου, των προαπαιτούμενων και των εφαρμοστικών νόμων που το συνοδεύουν, αποτελούν ένα νέο γύρω λεπλασίας απέναντι στην κοινωνία με όρους ακόμα πιο επαχθείς και σκληρότερους από το παρελθόν. Η περεταίρω υποβάθμιση του συστήματος υγείας, η διάλυση του εκπαιδευτικού συστήματος, η ακόμα μεγαλύτερη συρρίκνωση των μισθών και των συντάξεων, οι νέοι φόροι, οι ιδιωτικοποιήσεις κοινωνικών, πολιτιστικών και φυσικών αγαθών και ο πλειστηριασμός πρώτης κατοικίας, είναι λίγα μόνο από τα μέτρα που θα εφαρμοστούν και θα οδηγήσουν σε ακόμα μεγαλύτερη ανέχεια και δυστυχία τα ήδη δοκιμαζόμενα χαμηλά κοινωνικά στρώματα.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο καλείται η απεργία της 12ης Νοεμβρίου, από την ξεπουλημένη ΓΣΕΕ, που μετά από ένα μακρύ διάστημα απραξίας, όπως μας έχει συνηθίσει άλλωστε στα χρόνια των μνημονίων, επιχειρεί με το πρόσχημα της αντίδρασης στα νέα μέτρα να λειτουργήσει για άλλη μια φορά σαν βαλβίδα εκτόνωσης της κοινωνικής οργής, προκηρύσσοντας, 24ωρες, αποσπασματικές και αναποτελεσματικές κινητοποιήσεις, συμβάλλοντας στην αποκλιμάκωση του σγώνα, την κινηματική ύφεση και πιτοπάθεια, και επακόλουθα στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων της κυριαρχίας. Είναι η ίδια ΓΣΕΕ που υπήρξε από τις πιο ένθερμες δυνάμεις, που στήριξαν το «ΝΑΙ» στο δημοψήφισμα του καλοκαιριού. Είναι η ίδια συνδικαλιστική γραφειοκρατία που διαχρονικά κάνει πίσω σε όλες τις διεκδικήσεις της εργατικής τάξης και συνδιαλέγεται με το κράτος και το κεφάλαιο, των οποίων αποτελούσε και θα αποτελεί διαχρονικά πιστό λακέ λειτουργώντας σαν δεκανίκι.

Πλέον γίνεται ανιληπτό ότι οι από τα κάτω της κοινωνίας, δεν μπορούν πια να έχουν καμία εμπιστοσύνη και δεν μπορούν να περιμένουν τίποτα από τους κάθε λογής επίδοξους διαχειριστές και διαμεσολαβητές της κοινωνικής οργής. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες, γνωρίζοντας τις πραγματικές τους ανάγκες, πρέπει να πάρουν τη ςωή στα χέρια τους, να

οργανωθούν και να αγωνιστούν, συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα, σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο, στα σχολεία και τις σχολές, στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές και στους δρόμους, μακριά από οποιαδήποτε κομματική και συνδικαλιστική χειραγώγηση που αναπόφευκτα οδηγεί στην αποδυνάμωση και στον εκφυλισμό του κοινωνικού και ταξικού κινήματος.

Γιατί ο μόνος δρόμος για την κατάργηση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης είναι οι αυτοοργανωμένοι, αδιαμεσολάβητοι, ακηδεμόνευτοι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες, για τη συνολική ρήξη και την ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού.

Γιατί ο μόνος δρόμος, για την οικοδόμηση ενός κόσμου ελευθερίας, ισότητας και δικαιοσύνης είναι η κοινωνική επανάσταση.

ENANTIA ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ENANTIA ΣΤΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΟΡΓΗΣ

ΝΑ ΠΟΡΕΥΤΟΥΜΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ 12 ΝΟΕΜΒΡΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ – ΠΟΡΕΙΑ 10.30 π.μ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

**συνέλευσης αναρχικών
για την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση**

Πάτρα, Νοέμβρης 2015 | saktapatra.wordpress.com

Για επικοινωνία: Κάθε Τρίτη-Πέμπτη 19.00 μ.μ. – 23.00 μ.μ.
στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο «επί τα πρόσω» (Πατρέως 87 στις σκάλες)